

steet ved Kjøb og Salg, eller naar den er steet ved Arv, ja, uden at Regjeringen har været ret vidende om, hvem det egentlig var, den leiede Den til. Den har blot seet paa at faae Pengene. Jeg troer, at, hvad enten vi komme til at henstille det til Laugthinget paa Færverne, hvor stor Godtgjørelsen skal være, eller det indrømmes, at, om ogsaa Sagen afsluttes her, uden at der fastsættes nogen Godtgjørelse, den dog kan komme frem igjen som et Forlangende om Skadesløsholdelse fra Vedkommende, og man paalægger dem for Laugthinget at bevise deres Adkomst dertil, saa maa vi ikke gaae bort herfra med den Overbeviisning, at vi have handlet rigtigt, naar vi betragtede denne Sag, som om den kun handlede om et opsagt almindeligt Leiemaal.

Indenrigsministeren: Forsaavidt der er yttret, at jeg skulde indstaae for, at der ikke findes nogen Leiecontract, hvori Ordet „Fæste“ ikke er anført, da kan jeg virkelig ikke paatage mig at give nogen Forsikkring i saa Henseende; jeg har naturligtviis ikke gennemlæst alle de Contracter, der findes paa Færverne. Jeg har sagt, at alle de Fæstecontracter, der ere indgaaede paa Færverne med Leilændinger, ere indgaaede som de herværende, for Mandens og Konens Livstid, at alle private Contracter ere gaaede over fra Fader paa Søn, ligesom med Hensyn til Lille Dimon, og jeg siger, at der ikke behøves noget bestemt Samtykke fra vedkommende Giers Side, i Regelen gaar Forholdet ved et stiltiende Samtykke, naar Vedkommende blive ved at præstere Leieafgiften, over fra Fader til Søn, og der oprettes ikke nogen ny Leiecontract. Jeg maa fremdeles være af den Mening, at der ikke er mindste Anledning til at give nogen Erstatning. De Mænd, der i en saa lang Arrække have havt Den i Leie for en saa ubetydelig Afgift som 20 Rbd., have selv erkjendt, at det vilde være til Fordeel baade for dem og Regjeringen, om Den blev benyttet paa anden Maade end hidtil, efter som den langfra udbringer det Udbytte, som den kunde give, om de overhovedet have havt nogen Fordeel; jeg antager den for ubetydelig, thi Udbyttet har ikke været af nogen Betydning, hverken med Hensyn til Faarene eller Fuglene. Jeg kan derfor ikke ind-

see, hvorfor der nu, da de have faaet deres Dnske opfyldt, skal gives dem Erstatning, og jeg maa hertil sige, hvad jeg allerede har sagt, at det er den største Deel af dem, der have været Leiere, der komme i Besiddelse af Den ved at kjøbe den. Hvorledes man nu vil løse den Opgave, at fordele den Erstatning, der skal gives, veed jeg ikke; men jeg finder aldeles ingen Anledning til at give nogen Erstatning.

Ordføreren: Ved den første Behandling af denne Sag var det den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning), som opfordrede Rigsdagsmanden for Færverne til, baade som Rigsdagsmand og som den, der tog sig af de paagjældende Mænds Sag, endnu engang at overveie, om han ikke troede at gjøre baade Sagen og dem en bedre Tjeneste ved, at han søgte ved Sagens anden Behandling at skaffe dem en Godtgjørelse, om der maatte være Anledning dertil. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts andet District sagde, at der maatte være Anledning dertil, men nu er det ham ikke længere tvivlsomt, at der er Anledning (Tscherning: Hør!), og jeg tvivler altsaa ikke paa, at han stemmer for Forslaget, uagtet han i Løbet af sine Foredrag har erkjendt, at Alt, hvad der stod i Mindretallets Forslag, var urigtigt; men jeg tager ikke i Betænkning at sige, at min Tillid til den sunde Sands i Folkethinget vilde lide et stort Skaar, hvis ikke det store Fleertal skulde forkaste det Forslag, som her er stillet af Mindretallet (Aa). Den ærede Rigsdagsmand talte om Leilændinger; jeg maa troe, at han enten ikke i dette Dieblik har tænkt paa Betydningen af Ordet Leilænding, eller at det er undsluppet ham; thi her er ikke Tale om Leilændinger, men Tale om Leiere, det vilde være en meget stor Forskjel; hvis det var Kongesleilændinger paa Kongegodset, havde vi Noget, der lignede Fæsteforholdet (Hør!), eller rettere Noget, der var noget meget Mere end det danske Fæsteforhold. Men her have vi ikke med Leilændinger at gjøre, men med simple Leiere. Naar der er talt flere Gange om, at Vedkommende havde solgt den Ret, der tidli-